

ANALÝZA PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ TÝKAJÍCÍCH SE PŘEPRAVY NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

Pavlna Brožová¹

Anotace: V příspěvku jsou uvedeny jednotlivé právní předpisy a směrnice EU, které musejí znát a splňovat nejen bezpečnostní poradci, ale i lidé, podílející se na přepravě (např. řidiči těchto vozidel, baliči, plniči, skladníci), v případě havárií i hasiči, aj.

Klíčová slova: ADR, právní předpisy, směrnice EU, chemické látky, obaly, odpady

1. ÚVOD

Obecně jakákoliv přeprava nebezpečných věcí musí splňovat určité sjednocené předpisy, aby byla maximalizována hlavně bezpečnost a kvalita této přepravy. Stejně tomu musí být i při silniční přepravě nebezpečných věcí.

2. VŠEOBECNÉ PŘEDPISY A PŘEDPISY SOUVISEJÍCÍ S PŘEPRAVOU NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ

2.1. Mezinárodní předpis - ADR

Nejdůležitějším mezinárodním předpisem týkajícím se přepravy nebezpečných věcí v oblasti silniční dopravy je „Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí“ nazývaná ADR (L Accord européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route), která byla přijata v Ženevě dne 30. září 1957.

Česká republika dne 2. června 1993 oznámila generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, že jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky se považuje za vázanou Evropskou dohodou o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) ze dne 30. září 1957, včetně výhrad a prohlášení, s účinností od 1. ledna 1993. [1]

Dohoda ADR byla sjednána v rámci EHK OSN a hlavním cílem této dohody bylo co nejvíce snížit rizika spojená s přepravou nebezpečných látek po silnici. Dalšími cíly bylo sjednocení podmínek pro zařazení nebezpečných látek do příslušných tříd, označování bezpečnostními značkami, sladění požadavků na řidiče, vozidla, obalový materiál, atd.

Z výše uvedených cílů je zřejmé, že se jedná o velmi obsáhlý dokument, který je rozepsán do cca 1250 stránek. Je rozdělen do dvou základních částí:

¹ Ing. Pavlna Brožová, Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera, Katedra technologie a řízení dopravy, Studentská 95, 532 10 Pardubice, Tel. +420 466 036 202, Fax +420 466 036 303, E-mail: pavlina.brozova@upce.cz

Příloha A – Všeobecná ustanovení a ustanovení týkající se nebezpečných látek a předmětů

Příloha B – Ustanovení o dopravních prostředcích a o přepravě

Příloha A se dále dělí na tyto části [2]:

1. Všeobecná ustanovení (obsahuje 10 kapitol – Rozsah a použití, Definice a měrové jednotky, Školení osob podílejících se na přepravě nebezpečných věcí, Povinnosti účastníků přepravy z hlediska bezpečnosti, Odchytky, Přejídná ustanovení, Všeobecné předpisy pro třídu 7 – radioaktivní látky, Kontroly pro zajištění bezpečnostních požadavků, Dopravní omezení stanovená příslušnými orgány, Bezpečnostní předpisy)
2. Klasifikace (obsahuje 3 kapitoly – Všeobecná ustanovení, Zvláštní ustanovení pro jednotlivé třídy a Zkušební postupy)
3. Vyjmenování nebezpečných věcí, zvláštní ustanovení a vynětí z platnosti pro omezená množství (obsahuje seznam nebezpečných věcí včetně abecedního seznamu látek a předmětů ADR)
4. Ustanovení o používání obalů a cisteren (obsahuje 5 kapitol – Použití obalů včetně IBC² a velkých obalů, Používání přemístitelných cisteren a UN vícečlánkových kontejnerů na plyn, Používání nesnímatelných cisteren, snímatelných cisteren, cisternových kontejnerů a cisternových výměnných nástaveb, jejichž nádrže jsou vyrobeny z kovových materiálů, a bateriových vozidel a vícečlánkových kontejnerů na plyn (MEGC), Používání nesnímatelných cisteren, snímatelných cisteren, cisternových kontejnerů a cisternových výměnných nástaveb z vyztužených plastů, Používání cisteren pro podtlakové vyčerpávání odpadů)
5. Předpisy pro odeslání (obsahuje 5 kapitol – Všeobecná ustanovení, Nápisy a bezpečnostní značky, Označování kontejnerů, MEGC, cisternových kontejnerů, přemístitelných cisteren a vozidel velkými bezpečnostními značkami a nápisy)
6. Požadavky na konstrukci a zkoušení obalů, velkých nádob pro volně ložené látky (IBC), velkých obalů a cisteren (obsahuje 11 kapitol – Požadavky na konstrukci a zkoušení obalů, Požadavky na konstrukci a zkoušení tlakových nádob, aerosolových rozprašovačů a malých nádobek obsahujících plyn, Požadavky na konstrukci a zkoušení obalů na látky tř. 6.2 – infekční látky, Požadavky na konstrukci, zkoušení a schvalování radioaktivních kusů a látek, Požadavky na konstrukci a zkoušení velkých nádob pro volně ložené

² IBC jsou tuhé nebo flexibilní přepravní obalové prostředky pro volně ložené látky s vnitřním objemem nejvýše 3 m³ popř. u některých tuhých látek 1,5 m³.

látky (IBC), Požadavky na konstrukci a zkoušení velkých obalů, Požadavky na konstrukci, výrobu, inspekce a zkoušení přemístitelných cisteren a UN vícečlánekových kontejnerů na plyn, Požadavky na konstrukci, výstroj, schvalování typu, inspekce, zkoušení a značení nesnímatelných cisteren, vícečlánekových kontejnerů na plyn, výměnných cisternových nástaveb z vyztužených plastů, cisteren pro podtlakové vyčerpávání odpadů a kontejnery pro volně ložené látky)

7. Ustanovení o podmínkách přepravy, nakládky, vykládky a manipulace (obsahuje 5 kapitol – Všeobecná ustanovení, Ustanovení o přepravě v kusech, Ustanovení o přepravě volně ložených látek, Ustanovení o přepravě v cisternách, Ustanovení o nakládce, vykládce a manipulaci)

Příloha B se dělí na následující dvě části:

8. Požadavky na osádky vozidel, jejich výbavu, provoz a průvodní doklady (obsahuje 5 kapitol – Všeobecné požadavky na dopravní jednotky a jejich vybavení, Požadavky na školení a osádky vozidla, Další požadavky, které musí plnit osádka vozidla, Požadavky na dozor nad vozidly a Dodatečné požadavky na jednotlivé třídy nebo látky)
9. Požadavky na konstrukci a schvalování vozidel (obsahuje 7 kapitol – Rozsah, platnosti, definice a požadavky na schvalování vozidel, Požadavky na konstrukci vozidel, Dodatečné požadavky na kompletní nebo zkompleťovaná vozidla EX/II nebo EX/III, Dodatečné požadavky na konstrukci nástaveb kompletních nebo zkompleťovaných vozidel určených pro přepravu volně ložených tuhých nebezpečných látek, Dodatečné požadavky na kompletní nebo zkompleťovaná vozidla určená k pro přepravu látek při řízené teplotě, Dodatečné požadavky na nesnímatelné cisterny, bateriová vozidla a kompletní nebo zkompleťovaná vozidla používaná pro přepravu nebezpečných věcí ve snímatelných cisternách s vnitřním objemem $> 1 \text{ m}^3$ nebo v cisternových kontejnerech, přemístitelných cisternách nebo MEGC s vnitřním objemem $> 3 \text{ m}^3$.

1. 2.2. Předpisy ČR

2.2.1 Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů

Aby bylo možné do právního řádu České republiky zakotvit přílohy ADR, bylo důležité uložit povinnosti uváděné v těchto přílohách do zákona. Proto v zákoně o silniční dopravě (č. 111/1994 Sb.) je možné mimo jiné nalézt v § 18 rozsah a podmínky přepravy zavazadel, včetně podmínek, za kterých si lze jako zavazadlo vzít nebezpečné věci. Dále zákon ve svém §22 definuje nebezpečné věci jako látky

a předměty, pro jejichž povahu, vlastnosti nebo stav může být v souvislosti s jejich přepravou ohrožena bezpečnost osob, zvířat a věcí nebo ohroženo životní prostředí. Podle tohoto zákona je dovoleno přepravovat pouze nebezpečné věci vymezené Dohodou ADR, přičemž přeprava jaderných materiálů a radionuklidových zářičů se řídí zvláštními právními předpisy. Ministerstvo dopravy ČR může podle Dohody ADR povolit na omezenou dobu, nanejvýš 5 let, provádění silniční přepravy nebezpečných věcí (s výjimkou radioaktivních látek) za odchylných podmínek od Dohody ADR.

Zákon o silniční dopravě v § 23 přesně vymezuje: povinnosti odesílatelů, dopravců a příjemců, státní dozor nad plněním těchto povinností a sankce, které je možné udělit dopravcům a odesílatelům za neplnění jejich povinností.

2.2.2 Zákon č. 434/2005 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích

V roce 2005 byl přijat zákon č. 434/2005 Sb. týkající se pouze chemických látek a přípravků nikoli jejich přepravy různými druhy dopravy. Cílem zákona je dosažení souladu při uvádění chemických látek a chemických přípravků na trh s příslušnými právními předpisy ES.

Narozdíl od zákona o silniční dopravě (č. 111/1994 Sb.) se nepoužívá název nebezpečné věci, ale je zde definován pojem chemické látky a chemické přípravky, což jsou takové látky, mající jednu nebo více nebezpečných vlastností – výbušné, oxidující, extrémně hořlavé, vysoce hořlavé, hořlavé, vysoce toxické, toxické, zdraví škodlivé, žíravé, dráždivé, senzibilizující, karcinogenní, mutagenní, toxické pro reprodukci nebo nebezpečné pro životní prostředí. V tomto zákoně se nevyskytují pojmy dopravce, odesílatel a příjemce, ale jsou zde vymezeny pojmy jako výrobce, distributor a dovozce. V zákoně je možné nalézt obecné zákony klasifikace látek a přípravků, hodnocení nebezpečnosti a zkoušení látek a přípravků, základní podmínky registrace včetně výjimek, obsah bezpečnostního listu podle § 23, hodnocení rizika látek nebezpečných pro zdraví a životní prostředí, podmínky oznamování nebezpečných látek a národní seznam. V zákoně je možné si zjistit informace o nápravných opatřeních a správních deliktech, pokud například výrobce (distributor, dovozce) porušil povinnost klasifikace, balení, označování nebo vypracování a poskytování bezpečnostního listu nebo pokud neinformuje přepravce o nebezpečných vlastnostech atd. Důležitou částí je též příloha o minimální koncentraci nebezpečných vlastností, které se berou v úvahu při klasifikaci látek a přípravků.

Neméně významnou částí je balení a označování chemických látek a přípravků. Protože balení chemických látek podrobně popisuje zákon č. 477/2001 Sb., o obalech, nyní bude pozornost směřována jen na označováním chemických látek:

Na obalu nebezpečné látky musí být jasně, čitelně a nesmazatelně v českém jazyce uvedeny následující údaje:

- chemický název látky ve tvaru jednoho z uvedených názvu v Seznamu³; jestliže látka není definována, potom musí být chemický název látky uveden v souladu s mezinárodně uznávaným názvoslovím,
- jména a příjmení, název nebo obchodní firma, místo podnikání (sídlo), a telefonní číslo osoby (dovozce, výrobce) odpovědné za uvedení látky v daném obalu na trh. Pokud se jedná o látku přepravenou na území ČR z jiné členské země EU, pak postačí uvedení údajů o osobě s trvalým pobytem nebo sídlem na území jiné členské země EU,
- výstražné symboly podle Dohody ADR,
- standardní věty označují specifickou rizikovost (R-věty),
- standardní pokyny pro bezpečné zacházení (S-věty),
- číslo ES podle Einecs⁴, Elincs⁵, nebo Nlp⁶,
- slova „označení ES“, pokud jde o látky uvedené v Seznamu.

2.2.3 Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů

Tento zákon popisuje mimo jiné „nebezpečný odpad“, který je definován stejně jako v zákoně č. 434/2005 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích (tj. má jednu nebo více nebezpečných vlastností). Je zde detailně popsáno hodnocení nebezpečných vlastností odpadů včetně odborné způsobilosti k hodnocení, balení, označování nebezpečných odpadů, atd. Pokud je přepravován nebezpečný odpad, musí být tento odpad označen symboly podle Dohody ADR a ještě navíc nápisem „Nebezpečný odpad“. Původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečným odpadem jsou povinni zpracovat identifikační list nebezpečného odpadu a místa tímto listem vybavit.

Při přepravě nebezpečných odpadů musí fyzická nebo právnická osoba podnikající v této oblasti vést evidenci a ohlašovat přepravované nebezpečné odpady. Dopravce, který není současně osobou oprávněnou k převzetí odpadů, nesmí tyto odpady převzít. Evidence přepravovaných nebezpečných odpadů se nevede při vnitropodnikové dopravě zabezpečované dopravními prostředky, pokud nepřesahuje areál provozovny.

³ Seznam závazně klasifikovaných nebezpečných látek podle nařízení vlády 25/1999 Sb. ve znění nařízení vlády 258/2001Sb.

⁴ Seznam obchodovaných látek

⁵ Seznam nových látek

⁶ Seznam látek nadále nepovažovaných za polymery

Zákon ještě obsahuje pět důležitých příloh, ve kterých jsou rozděleny skupiny odpadů (kód Q1 – Q16), zobrazen seznam nebezpečných vlastností odpadů (kód H1 – H14), způsoby využívání odpadů (kód R1 – R13), způsoby odstraňování odpadů (D1 – D15) a seznam složek, které činí podle tohoto zákona odpad nebezpečným (C1 – C51).

Pro zajímavost, při uložení odpadu se platí základní složka poplatku a za uložení nebezpečného odpadu se ještě platí tzv. riziková složka. Jak je vidět z tabulky 1, tato riziková složka bude mít pro následující léta výrazně rostoucí charakter.

Tabulka 1: Přehled poplatků za ukládání nebezpečných odpadů Kč/t (kalendářní rok)

Druhy poplatků	2002 - 2004	2005 - 2006	2007 - 2008	2009 – a více
Základní	1100	1200	1400	1700
Rizikový	2000	2500	3300	4500

Zdroj: [3]

2.2.4 Zákon č. 465/2006 Sb., o provozu na pozemních komunikacích

Každá osoba účastnící se přepravy nebezpečných věcí musí dodržovat tento zákon. Zákon popisuje podmínky provozu na pozemních komunikacích, podrobné informace o řidičských oprávněních a průkazech, o registru řidičů, o sledování opakovaného páchaní přestupků nebo trestných činů v souvislosti s motorovým vozidlem – tzv. bodové hodnocení a působnosti státní správy v oblasti dopravy.

Při přepravě nebezpečných věcí musí řidič vozidla respektovat, narozdíl od řidičů nepřeppravujících takovýto náklad, následující zákazové dopravní značky:

Značka „Zákaz vjezdu vozidel přepravujících nebezpečný náklad“ (obr. 1) zakazuje vjezd vozidlům přepravujícím výbušniny, snadno hořlavý nebo jinak nebezpečný náklad. obr. 1

Obr.1: Zákaz vjezdu vozidel přepravujících nebezpečný náklad

Značka „Zákaz vjezdu vozidel přepravujících náklad, který může způsobit znečištění vody“ (obr.2) zakazuje vjezd vozidlům přepravujícím ropu, ropné

materiály nebo jiné látky, které by mohly způsobit znečištění vody. Množství a popřípadě i povaha nákladů mohou být uvedeny v dodatkové tabulce.

Obr. 2: Zákaz vjezdu vozidla přepravujících náklad, který může způsobit znečištění vody

Správné postupy při průjezdu tunely

Jestliže není před tunelem umístěna dopravní značka zakazující vjezd vozidel přepravujících nebezpečné věci, je nutné dodržovat při průjezdu těchto vozidel následující pokyny:

1) *Před vjezdem do tunelu:*

- zkontrolovat množství pohonných hmot a teplotu motoru,
- ujistit se o výšce vozidla podle dopravního značení před tunelem,
- sledovat v autorádiu dopravní informace.

2) *Při průjezdu tunelem:*

- dodržovat bezpečnou minimální vzdálenost od předchozího vozidla (50 – 100 m),
- dodržovat předepsanou rychlost a respektovat zákaz předjíždění,
- neotáčet se s vozidlem, necouvat a nezastavovat mimo nouzové situace,
- dbát na dopravní signalizaci a značení jízdních pruhů.

3) *V dopravní kongesci:*

- rozsvítit varovná světla,
- neopouštět vozidlo při zastavení,
- při stání vozidla vypnout motor,
- dbát pokynů obsluhy tunelu nebo informačních panelů.

4) *Při nehodě nebo mimořádné události:*

- rozsvítit varovná světla,
- pokud je to možné, vyjet s vozidlem z tunelu, jinak odstavit vozidlo na odstavný pruh nebo na kraj vozovky a umístit výstražné stojací prostředky,
- informovat obsluhu tunelu případně složky integrovaného záchranného systému vždy o přepravě nebezpečných věcí podle přepravních dokladů.

5) *Při požáru:*

- a) *vlastního vozidla* se snažit, pokud je to možné, vyjet z tunelu, pokud ne, odstavit vozidlo na pravém kraji vozovky. Přitom je nutné, aby byl dodržen minimální odstup 50 m od vozidla před sebou,

- ponechat klíčky v zapalování, vozidlo nezamykat a urychleně spolu s doklady k nákladu opustit vozidlo. Pokusit se uhasit začínající požár s pomocí hasicích přístrojů, pokud to nejde, okamžitě se vzdalit k nejbližšímu únikovému východu a informovat obsluhu tunelu.
- b) *jiného vozidla* je nutné zastavit s minimálním odstupem 50 m od hořícího vozidla na pravou stranu vozovky. Vypnout motor, ponechat klíčky v zapalování, vozidlo nezamykat a urychleně spolu s doklady k nákladu opustit vozidlo. Další činnosti jsou stejné jako v předchozím odstavci.

2.2.5 Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech

Tento zákon se vztahuje na nakládání se všemi obaly, které jsou v České republice uváděny na trh nebo do oběhu s výjimkou kontejnerů užívaných v silniční, železniční nebo letecké dopravě nebo při námořní případně vnitrozemské vodní plavbě.

Zákon obsahuje základní povinnosti při nakládání s obaly a odpady obalů, poskytuje informace o autorizované obalové společnosti, o registračních a evidenčních poplatcích, výkonu státní správy v oblasti nakládání s obaly a odpady z obalů, a o ochranných opatřeních a sankcích.

Pro obaly určené k přepravě nebezpečných výrobků se stanovuje povinnost zajistit stažení těchto vyprázdněných obalů z oběhu a trhu a jejich recyklaci tomu, kdo takový obal poprvé naplnil nebezpečným výrobkem nebo jej naplněný takovým nebezpečným výrobkem uvedl do oběhu.

2.2.6 Další právní předpisy

K dalším významným právním předpisům v oblasti přepravy nebezpečných věcí je možné zahrnout vyhlášku č. 231/2004 Sb. ve znění vyhlášky č. 460/2005 Sb., kterou se stanoví podrobný obsah bezpečnostního listu k nebezpečné chemické látce a chemickému přípravku a již zmíněné nařízení vlády č. 25/1999 Sb. ve znění nařízení vlády č. 258/2001 Sb., kterým se stanoví postup hodnocení nebezpečnosti chemických látek a chemických přípravků, způsob jejich klasifikace a označování a vydává Seznam doposud klasifikovaných nebezpečných látek.

Protože přeprava nebezpečných věcí se opírá o mnoho zákonů, směrnic, nařízení, norem atd., uvedla jsem jen některé nejvýznamnější zákony.

Při přepravě nejen nebezpečných věcí je nutné dbát na bezpečnost, ale též dodržovat bezpečnostní přestávky a doby odpočinku v rámci EU dle směrnic: Nařízení Rady EHS č. 3820/85 o harmonizaci některých sociálních předpisů týkajících se silniční dopravy a Nařízení Rady EHS č. 3821/85 o záznamových zařízeních v silniční dopravě.

V případě dopravní nehody je nutné mít ve vozidle předepsané vybavení a pokud dojde ke zranění osoby, umět poskytnout tzv. První pomoc, jejíž povinnost je pro všechny občany také uzákoněna.

2.3 Směrnice EU k přepravě nebezpečných věcí

K významným právním předpisům patří směrnice EU týkající se přepravy nebezpečných věcí [4], jako jsou směrnice upravující přepravu v kontejnerech, směrnice týkající se jmenování a odborné způsobilosti bezpečnostních poradců, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se silniční přepravy nebezpečných věcí, o jednotných postupech kontroly při silniční přepravě a v neposlední řadě i o schvalování typu vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí.

2.3.1 Směrnice Rady č. 94/55/ES, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se silniční přepravy nebezpečných věcí, podrobně popisuje, jak by měla být tato silniční přeprava zajištěna, aby byla bezpečná a hlavně obsahovala jednotná pravidla pro veškerou přepravu uvnitř Společenství, protože vnitrostátní předpisy se v jednotlivých členských státech liší. V této směrnici je možné zjistit informace o podmínkách, které musí splňovat kontejnery, tlakové sudy, případně nosiče tlakových sudů pro přepravy v členských státech EU.

2.3.2 Směrnice Rady č. 96/35/ES, o jmenování a odborné způsobilosti bezpečnostních poradců pro přepravu nebezpečných věcí po silnici, železnici a vnitrozemských vodních cestách. Hlavním účelem je, aby členské státy v souladu s touto směrnicí přijaly nezbytná opatření, aby každý podnik, který zajišťuje přepravu nebezpečných věcí nebo s touto přepravou související nakládku nebo vykládku, jmenoval jednoho nebo více bezpečnostních poradců. Úkolem každého takového tzv. bezpečnostního poradce“ je přispívat k předcházení rizikům pro osoby, majetek a životní prostředí v souvislosti s těmito činnostmi a musí být držitelem osvědčení o odborném školení, kterému se musí podrobit a následně úspěšně složit zkoušku schválenou pro Ministerstvem dopravy České republiky. Zkoušky musí být nezávislé od školících zařízení i od organizací zaměstnávajících poradce.

2.3.3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/26/ES a směrnice č. 95/50/ES, o jednotných postupech kontroly při silniční přepravě nebezpečných věcí. Účelem těchto kontrol je zajistit, aby přeprava nebezpečných věcí probíhala za bezpečnostních podmínek, které odpovídají příslušným právním předpisům. Ve směrnici je popsán rozsah kontroly a místa zvolená pro kontroly, dobu trvání kontrol, osoby oprávněné ke kontrole atd.

2.3.4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/91/ES o motorových vozidlech a jejich přípojných vozidlech určených pro silniční přepravu nebezpečných věcí a o změně směrnice č. 70/156/EHS o schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, kde je jejich cílem nutná plná harmonizace technických požadavků na vozidla určená pro silniční přepravu nebezpečných věcí.

3. ZÁVĚR

Závěrem lze říci, že přeprava nebezpečných věcí je složitý a provázaný proces, kde dodržování závisí na mnoha obsáhlých právních předpisech, které je velmi často kontrolováno a v případě nedodržování je sankcionováno vysokými pokutami.

POUŽITÁ LITERATURA

[1] Vyhláška č. 159/1997 Sb. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí změn a doplňků - Přílohy A - Ustanovení o nebezpečných látkách a předmětech - a - Přílohy B - Ustanovení o dopravních prostředcích a o přepravě - Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), přijaté v Ženevě dne 30. září 1957, vyhlášené pod č. 64/1987 Sb.

[2] Sbírka mezinárodních smluv č. 33/2005 Sb., o vyhlášení přijetí změn a doplňků "Přílohy A - Všeobecná ustanovení týkající se nebezpečných látek a předmětů" a "Přílohy B - Ustanovení o dopravních prostředcích a o přepravě" Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR)

[3] Příloha č. 6 k zákonu č. 185/2001 Sb., o odpadech

[4] Internetové stránky EUR-lex [online] Dostupné z: <<http://europa.eu.int/eur-lex/>>.

Recenzent: doc. Ing. Jaroslav Kleprlík, Ph.D.

Univerzita Pardubice, DFJP, Katedra technologie a řízení dopravy